

РЕШЕНИЕ

№ 339

гр. гр.Велинград, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, I - ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: ЛИЛИЯ Г. ТЕРЗИЕВА

при участието на секретаря МАРИЯ АНГ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от ЛИЛИЯ Г. ТЕРЗИЕВА Гражданско дело №
20225210101001 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК

Образувано е по искова молба, депозирана от „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“, ЕИК 130460283, със селище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда №6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, *против* Ж. А. Я., с ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр. Велинград, ул. „Поп Богомил“ №16, с която са предявени установителен иск с правно основание чл.422 ГПК, вр. с чл. 342 ТЗ, вр. с чл. 92 от ЗЗД, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, с който се иска да бъде установено по отношение на ответника, че последният дължи на ищцовото дружество сумата в размер на 743 лв. (седемстотин четиридесет и три лева), от които: **сумата от 398.17 лв.** (триста /деветдесет и осем лева и 17 ст.), представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури №7304790350/20.05.2020г. и №7305989159/20.06.2020 г., за периода от 20.04.2020г. до 19.06.2020г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК- 21.07.2022 г. до окончателното плащане на сумата, **сумата от 80.85 лв.** (осемдесет лева и 85 ст.), представляваща незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от дата 21.10.2019 г. за мобилно устройство NOKIA модел 1 Plus Dual Red, представляваща 14 бр. незаплатени лизингови вноски, дължими за периода от месец 08/2020г. до месец 09/2021 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК- 21.07.2022 г. до окончателното плащане на сумата, **сумата от 263,98 лв.** (Двеста

шестдесет и три лв. и 98 ст.) представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: 102.12 лв. (Сто и два лв. и 12 ст.), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 21.10.2019г. за мобилен номер 359892035429, сумата от 63.46 лв. (шестдесет и три лв. и 46 ст.), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 18.05.2019г. за мобилен номер 359896155254 и сумата от 98.40 лв. (деветдесет и осем лв. и 40ст.), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 21.10.2019г. за мобилен номер 359897283115, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 357 от 22.07.2022 г., по гр.д. № 661, по описа на Районен съд Велинград за 2022 г.

Ищцовото дружество твърди, че подало заявление за издаване на заповед за изпълнение, въз основа на което била издадена заповед за изпълнение от № 357 от 22.07.2022 г., по гр.д. № 661, по описа на Районен съд Велинград за 2022 г., като на основание чл. 415 вр. чл. 47, ал. 5 ГПК му били дадени указания за предявяване на настоящия установителен иск, поради което е налице правен интерес. Излага, че между страните бил сключен Договор за мобилни услуги от дата 18.05.2019г. за ползване на мобилен номер 359896155254 и е закупено мобилно устройство марка ALCATEL модел 20.03 Blue на преференциална цена, платена на каса, в брой. Станадартната цена на мобилното устройство (в брой, без абонамент) е 69.90лв., а общата цена в брой с избраната от абоната програма Тотал е 17,99лв. и следователно отстъпката, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 51.91 лв.. Твърди, че бил сключени и Договор за мобилни услуги от дата 21.10.2019 г., за ползване на мобилен номер 359892035429, с избран абонаментен план Тотал+ и уговорен срок на действие за 24 месеца до 21.10.2021 г., като абонатът е сключил и Договор за лизинг от същата дата 21.10.2019г., по силата на който му е предоставено за ползване мобилно устройство NOKIA 1 Plus Dual Red, за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 5,39 лв., съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 5,39 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл.1, ал.2 от договора за лизинг/. Сочи се, че станадартната цена на мобилното устройство (в брой, без абонамент) е 329,90лв., а общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал+ е 239.90 лв. и следователно отстъпката, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 90.54 лв. /т. 7 Договора за мобилни услуги/. Твърди се също, че е сключен Договор за мобилни услуги от дата 21.10.2019г., за ползване на мобилен номер 359897283115, с избран абонаментен план Тотал+, с уговорен срок на действие за 24 месеца до 21.10.2021 г., въз основа на който на ответника са предоставяни мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната №006363496. Сочи се, че за потребените от ответника услуги, за периода 20.04.2020 г. до дата 19.07.2020 г., са издадени фактури, както

следва: 1. фактура №7304790350/20.05.2020г. за отчетния период на потребление от 20.04.2020г. - 19.05.2020г., с дължима стойност за плащане в размер на 329.48 лв., платима в срок 04.06.2020г.; 2. фактура №7305989159/20.06.2020г. за отчетния период на потребление от 20.05.2020г. - 19.06.2020г., с дължима стойност за плащане в размер на 68.69 лв., платима в срок 05.07.2020г.. Твърди се, че ответникът е потребил и не е заплатил мобилни услуги на обща стойност 398.17 лв., заради което е ангажирана договорната му отговорност по т. 11 от процесиите договори, като на основание чл. 75, вр.с чл. 196, в) от ОУ на мобилния оператор, Теленор е прекратил едностранно индивидуалните договори с него и е издал крайна фактура № 7308702133/20.08.2020 г.. Твърди се, че неизпълнението на ответника е обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната му отговорност на основание т.11 от договорите, като начисли в крайната издадена фактура неустойка за предсрочно прекратяване, поради което е начислена неустойката в общ размер на 263,98 лв., от които сумата от 102.12 лв. (Сто и два лв. и 12ст.) по договорен абонамент от дата 21.10.2019г., за мобилен номер 359892035429, сумата от 63.46 лв. (шестдесет и три лв. и 46 ст.) по договорен абонамент от дата 18.05.2019г., за мобилен номер 359896155254 и сумата от 98.40 лв. (деветдесет и осем лв. и 40ст.) по договорен абонамент от дата 21.10.2019 г., за мобилен номер 359897283115г.. Предвид изложеното се моли предявените иски да бъдат уважени. Ангажира доказателства. Претендира разноски.

Ответникът Я., чрез назначения му процесуален представител, изразява становище, че исковите са допустими, но разгледани по същество неоснователни. Оспорва ги по основание и в размер описаните в исковата молба иски. Сочи се, че ответникът е незрящ и се предвижда с чужда помощ. Твърди се, че не е подписвал процесните договори. Излага още, че липсва яснота как е сформирани размерите на претендираните суми за неизплатени месечни такси по посочените в исковата молба договори. Твърди, че приложените към исковата молба фактури не отговарят по размер на посочените в исковата молба задължения. Оспорва претендираната неустойка за предсрочно прекратяване на договорите, поради липса на направено по надлежния ред волеизявление от ищцовото дружество.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, съгласно чл.235 ГПК намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иска с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД

За основателността на претенцията в тежест на ищцовото дружество е да докаже при условията на пълно и главно доказване: 1. че между страните е налице валидно облигационно отношение, по Договор за мобилни услуги от 18.05.2019г. за ползване на мобилен номер 359896155254; Договор за мобилни услуги от 21.10.2019 г. за ползване на мобилен номер 359892035429 с избран абонаментен план Тотал+ и

уговорен срок на действие за 24 месеца, до 21.10.2021 г., Договор за лизинг от 21.10.2019г., по силата на който му е предоставено за ползване мобилно устройство NOKIA 1 Plus Dual Red и Договор за мобилни услуги от дата 21.10.2019г. за ползване на мобилен номер 359897283115, по силата на които на ответника са предоставени мобилни услуги през процесния период на стойност в претендираните размери.

В тежест на ответника е да докаже, че е погасил процесните вземания, както и възраженията си срещу възникването и съществуването им.

От приетата без възражение по делото съдебно-графологична експертиза, се установи, че подписите за потребител в Договор за мобилни услуги по заявка № 621607952 от 18.05.2019 г. и приложенията към него **са положени** от Ж. А. Я.; подписите за потребител на стр.3 и на стр.4 в раздел „За по-добри продукти,услуги и мрежа“ в Договор за мобилни услуги по заявка № 622365439 от 21.10.2019 г. **са положени** от Ж. А. Я., останалите подписи в този договор са положени от друго лице; Подписите за потребител в Договора за мобилни услуги по заявка № 622365581 от 21.10.2019 г. **не са положени** от Ж. А. Я.; подписите за потребител в Договора за лизинг от 21.10.2019 г., както и в Декларация-съгласие от същата дата **не са положени** от Ж. А. Я. и ръкописно изписаните имена на потребителя на стр.3 в Договор за мобилни услуги по заявка № 622365439 от 21.10.2019г. и на стр.3 в Договор за мобилни услуги по заявка № 622365581 от 21.10.2019 г. и в Договора за лизинг от 21.10.2019г. и Декларация-съгласия от 21.10.2019г. **не са положени** от Ж. А. Я.. Налице е порок по отношение на Договор за мобилни услуги от 21.10.2019 г. за мобилен номер 359892035429 и на Договора за мобилни услуги за ползване на мобилен номер 359897283115, както и по отношение на Договора за лизинг от 21.10.2019 г., а именно от изслушаното заключение, което съдът кредитира като пълно, обективно и компетентно изготвено категорично се установява, че не носят подпис на ответника. Ето защо следва да се приеме, че същите не са валидно сключени и не пораждат валидни облигационни отношения между страните по тях.

От изслушаното заключение по допуснатата експертизата се установи, че единствено по Договор за мобилни услуги по заявка № 621607952 от 18.05.2019 г. и приложенията към него, доколкото са подписани от ответника са възникнали валидни облигационни отношения между страните. От представените по делото фактури се установява, че задълженията по този договор за мобилен номер 359896155254 са в общ размер на 230,52 лв., от които сумата от 214, 77 лв., за месечни абонаментни такси и за потребление на мобилни услуги, за периода от 20.04.2020 г. до 19.05.2020 г., а сумата от 15,75 лв., за месечни абонаментни такси и за потребление на мобилни услуги, за периода от 20.05.2020 г. до 19.06.2020 г.. Ответникът не твърди, нито доказва да е погасил тези свои задължения, поради което следва да се приеме, че искът на ищцовото дружество е частично основателен до сумата от 230,52 лв., а за разликата над него до

претендираните 398.17 лв. следва да се отхвърли.

По исковете с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.92 ЗЗД

Ищцовото дружество следва да докаже при условията на пълно и главно доказване: 1. наличието на неустоечни съглашения по процесните договори; 2. че е изправна страна по тях; 3. размера на неустойката.

Акцесорния характер на неустойката, налага извода, че щом горепосочените договори са невалидни, то и задължението за неустойка за предсрочно прекратяване на същите не е валидно.

Твърди се, че ответникът не е изпълнил задължението си да заплати в срока цената на предоставените му услуги, поради което ищцовото дружество едностранно е прекратило договорите, на основание т.11 от тях, а именно поради виновно неизпълнение от страна на ответника и се претендира от него на това основание неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент в посочените с исковата молба размери.

Предсрочното прекратяване на договора за мобилни услуги по правната си същност представлява разваляне на договора по смисъла на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД. С правото да развали договора разполага единствено изправната страна по един двустранен договор. То се упражнява с отправяне на изявление до неизправния съконтрагент, съдържащо по ясен и недвусмислен начин волята на изправната страна за разваляне на договора. Тази законова разпоредба не е дерогирана от волята на страните, доколкото нито в договора за мобилни услуги, нито в общите условия е предвиден друг ред за разваляне на договора. Съгласно чл. 19б и чл. 75 от Общите условия към договорите едностранното прекратяване на сключен индивидуален договор не настъпва автоматично поради изпадане на потребителя в забава, а само дава право на оператора да прекрати договора.

По делото не се твърди и не се доказва ищцовото дружество да е отправило волеизявление за разваляне на процесните договори, нито са ангажирани доказателства за достигане до ответника на такова, каквото е необходимо съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД щом договорът е сключен в писмена форма. Неспазването на това изискване опорочава твърдяното от ищеца разваляне на договора по вина на абоната, което би имало за последица задължение за заплащане на неустойка. Разбира се съдебната практика приема, че е допустимо развалянето на двустранен договор с исковата молба, в която волята на ищеца за разваляне на възникналото между страните договорно правоотношение е точно и ясно изразена – в този смисъл е Решение № 178 от 12.11.2010 г. по т. д. № 60/2010 г. на ВКС, II т. о. В случая препис от исковата молба и приложенията към нея е връчен на ответника чрез процесуалния му представител на 19.05.2023 г., т. е. след изтичане на срока на договора – 18.05.2021 г., поради което не може да има за последица възникване на задължение за заплащане на неустойка за

предсрочно прекратяване.

По делото липсват доказателства за разваляне на договора преди изтичане на срочните договори, поради което следва да се отрече дължимостта на неустойката на твърдяното от ищцовото дружество основание. Не би могло да се приеме, че абонатът е уведомен за развалянето на договора за мобилни услуги още в хода на заповедното производство, тъй като заповедта за изпълнение не съдържа изявление на кредитора в този смисъл, а самото заявление за издаване на заповед за изпълнение не се връчва на длъжника, а и в случая заповедта за изпълнение е връчена по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК и на практика не е достигнала до знанието на длъжника. За дължимостта на неустойката е без значение и обстоятелството, че между страните е уговорено след изтичане на първоначалния срок на договора същият да се превърне в безсрочен, тъй като щом е изтекъл срокът на договора, то очевидно същият не е бил прекратен предсрочно, респективно не се е осъществил фактическият състав, пораждащ задължението за неустойка.

При тези данни съдът приема, че сключените между страните договори за мобилни услуги не са били прекратени (развалени по смисъла на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД) преди изтичане на уговорения срок. Липсата на твърдяното от ищеца едностранно предсрочно прекратяване (разваляне) на договора за мобилни услуги води до извод за недължимост на претендираната неустойка, поради което исковете за съществуване на вземане за неустойка се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени изцяло.

По иска с правна квалификация чл. 347, ал. 2 ТЗ вр. чл. 92 ЗЗД

Ищцовото дружество следва да докаже при условията на пълно и главно доказване: 1. възникването на облигационно отношение между страните по валиден договор за лизинг към договора за мобилни услуги от 21.10.2019 г., за ползване на мобилен номер 359892035429, по силата на който му е предоставено за ползване мобилно устройство NOKIA 1 Plus Dual Red и за ответника е възникнало задължението за плащане на наемна цена; 2. наличието на неустоечно съглашение в договора; 3. размера на неустойката.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

От направените по горе изводи относно валидността на процесните договори, съдът приема, за недължима сумата в размер на **80.85 лв.** (осемдесет лева и 85 ст.), представляваща незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от дата 21.10.2019 г. за мобилно устройство NOKIA модел 1 Plus Dual Red, доколкото безспорно се установи, че същия не е подписан от ответника и съответно не са налице валидни облигационни отношения по него между страните. Ето защо този иск следва да се отхвърли изцяло.

По разноските

В съответствие с т. 12 на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответника следва да бъдат възложени сторените от ищцовото дружество разноски в заповедното и исковото производство, или следва да бъде осъден да заплати сумата от 158,23 лв.. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника се следват разноски, но доколкото не се претендират такива, нито се представят доказателства да са сторени, то съдът не следва да се произнася по отговорността за тях. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ищцовото дружество следва да бъде осъдено да заплати сумата от 400 лв. в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Велинград, представляваща възнаграждение за вещо лице. На основание чл. 78, ал. 7 ГПК ищцовото дружество следва да бъде осъдено да заплати сумата от 275,90 лв. в полза на Националното бюро за правна помощ съразмерно с отхвърлената част от иска

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, ЕИК 130460283, със селище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда №6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, *против* Ж. А. Я., с ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр. Велинград, ул. „Поп Богомил“ №16, установителен иск с правно основание чл.422 ГПК вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, че ответникът дължи на ищцовото дружество сума от 230,52 лв., представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, по Договор за мобилни услуги по заявка № 621607952 от 18.05.2019 г., за мобилен номер 359896155254, за които са издадени фактури №7304790350/20.05.2020г. и №7305989159/20.06.2020 г., за периода от 20.04.2020г. до 19.06.2020г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК- 21.07.2022 г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над установения размер от 230,52 лв. до пълния претендиран от **398.17 лв. (триста /деветдесет и осем лева и 17 ст.)**.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, ЕИК 130460283, със селище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда №6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, *против* Ж. А. Я., с ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр. Велинград, ул. „Поп Богомил“ №16, искове с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.92 ЗЗД, с които се иска да бъде прието за

установено по отношение на ответника, че последният дължи на ищцовото дружество **сумата от 263,98 лв.** (Двеста шестдесет и три лв. и 98 ст.) представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: 102.12 лв. (Сто и два лв. и 12 ст.), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 21.10.2019г. за мобилен номер 359892035429, сумата от 63.46 лв. (шестдесет и три лв. и 46 ст.), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 18.05.2019г. за мобилен номер 359896155254 и сумата от 98.40 лв. (деветдесет и осем лв. и 40ст.), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 21.10.2019г. за мобилен номер 359897283115 , за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 357 от 22.07.2022 г., по гр.д. № 661, по описа на Районен съд Велинград за 2022 г.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, ЕИК 130460283, със селище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда №6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, *против* Ж. А. Я., с ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр. Велинград, ул. „Поп Богомил“ №16, иск с правно основание чл. чл. 347, ал. 2 ТЗ вр. чл. 92 ЗЗД, с който се иска да бъде прието за установено по отношение на ответника, че последният дължи на ищцовото дружество **сумата от 80.85 лв.** (осемдесет лева и 85 ст.), представляваща незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от дата 21.10.2019 г. за мобилно устройство NOKIA модел 1 Plus Dual Red, представляваща 14 бр. незаплатени лизингови вноски, дължими за периода от месец 08/2020г. до месец 09/2021 г, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК- 21.07.2022 г. до окончателното плащане на сумата, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 357 от 22.07.2022 г., по гр.д. № 661, по описа на Районен съд Велинград за 2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Ж. А. Я., с ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр. Велинград, ул. „Поп Богомил“ №16, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, ЕИК 130460283, със селище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда №6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, сумата 158,23 лв., представляваща сторените от ищцовото дружество разноски в заповедното и исковото производство, съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, ЕИК 130460283, със селище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда №6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Велинград, сумата от 400 лв., представляваща възнаграждение за вещо лице.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 7 ГПК „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, ЕИК 130460283, със селище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда №6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Националното бюро за правна помощ сумата от 275,90 лв., съразмерно с отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____